

Tak přesně takhle si někdy připadám. Sama se maximalisticky snažím, abych se svými psy neobtěžovala okolí. Jasně, jsou to jen zvířata, stát se může cokoliv a člověk není dokonalejší, aby všechno ošéfoval. Nicméně právě takhle zodpovědnost nám pochopitelně moc nepřidávala v době divokého szívání Taliřových s novým životním stylem (nějak jsem si nedovolila chovat se jako soused co vypustí neovladatelného bernáka ze vchodu, aby se vyřítil ven jak velká voda a bylo mu fučík, co může způsobit). Ale jak říkám, jsem si vědoma toho, že stát se může lecos. Pak ovšem bych ale měla nasadit všechny páky na to, abych sakra rychle vyřešila situaci, kterou jsem zavinila tím, že jsem třeba něco nedomyslela.

Možná právě proto, jak jsme se hrozně snažili, aby Tali nevyvedla nějaké průšvihy, jsem teď ještě víc než dřív, citlivá na to, když se někdo chová..... jak to jen slušně říct??? Opis myslím moc neexistuje, ale myslím, že názvosloví si každý doplní sám, po dočtení několika zážitků z pouhopouhých dvou ranních procházek, které šly jedna za druhou.

Jak jsem psala, Tali hárá. To pro ni znamená striktní venčení na vodítku. A opět stejně jako minulé hárání potkáváme ignoranta č. 1 s jeho neustále volně loženým kokrem, který otravuje kde koho a kde co. Už minule jsme měli 2x docela vyhraněný konflikt, kdy naposled si nebyl schopen pro svého psa dojet, takže milej kokr, kterej šel neodbytně s námi a otravoval a otravoval a naskakoval, skončil zavřený ve vestibulu našeho domu. Došla mi totiž trpělivost. Nebudu řešit nezodpovědnost jiných lidí. Konec tečka. Musela jsem do práce, už takhle mě zdržel, prostě to tak vyšlo. Dveře se zabouchly, ignorant čuměl a já šla s Tali domů. Kokrovi se tam nemohlo nic stát, byl jištěný mezi dvojími dveřmi a ač byl únor, tam bylo teplo a holt si ignorant musel počkat, až někdo bude chtít do domu vstoupit zrovna tím zadním vchodem. Že jemu byla zima, mi bylo fučík, věděla jsem, že pes úhony nedojde.

A teď jsme v tom čísle byli zas. Já docházím s Tali domů, ona hezky cape vedle mě a kokr opět jede svoje číslo. Ignorant rozhořčeně křičí, že "To vona zase jako hárá, jo?" Zvedla se první vlna tsunami v mém těle a stejnou zvukovou kadencí jsem mu odpověděla otázkou zda ji mám snad nechat kvůli jeho neschopnosti operovat! Sklapnul a aniž by zrychlil se marně snažil o odchycení psa, kterej na něj pochopitelně kašlal a obíhal kolem nás. Tali došla trpělivost, háfla ostře. A ohradila se. Tím se vyvlíkla z obojku a ve mně se zastavil budík při představě, jak to teď budu řešit. Rozpohybovaná Tali, obšournickej kokr a pokud se k němu někdo přidá.... do té práce nedorazím. Naštěstí to naše pomotlo udělalo sice "JUCHÁÁÁ SVOBODÁÁÁ!" ale ve své naivitě ji využilo k tomu, aby si zaběhlo k balkonům (kde jsme

předtím poměrně hezky trénovaly její dobrovolné nevstupování pod balkony □ , a tak teď to musela dohnat). Vjela tam, já jsem zavolala, že se tam “NESMÍÍÍ, TALI TAM SE NECHODÍÍÍ!” a ona přiběhla. Ani jsem ji chuderu nestačila pochválit, což mě mrzelo.

Šupla jsem ji na obojek, řekla jí, že je hodná a šly jsme velmi rychlým krokem domů. Už jsme byly u schodů, když se nařítíl rádoby pudl v majetku ignoranta č. 2. Ingorant č. 2 tradičně nikde a pudl se dal do práce. Naštěstí se mi podařilo situaci ukočírovat, ale adrenalin jsem měla mnohem výš, než na půdě. Co to je za přístup, hergot? Pes někde v kelu, já si tak volným šnečím tempem jdu dálce a je mi fučík, to můj pes dělá. A vzteklá jsem byla i o to víc, protože smečka těchto pseudopudlů svým neustálým řevem otravuje všechny, kdo bydlí v jejich okolí. Jejich ingorantské majitele netankuje, že je dvanáct v noci a poměrně často je v tuto dobu vypouští s šíleným jekotem z baráku, aby se jejich milácci vyvenčili. Vraždili byste.

No, tak to bychom měli jedno ráno. A hned to další, to dnešní, jsme si daly s Tali nášup. Pěkně vypochoďujeme z domu, soustřeďujeme se, jdeme jako dámy a letí k nám sousedovic pesan. Jasně, je mladej, je to pometlo, no.... ale nikdo z majitelů nikde. Otáčím se, hledám, abych dala info, že fenka hárá. Nemám komu předat info. Pak v zeleni vidím volný krok paní. Volám, že fena hárá. Očekávám trochu akcelerace. Nula, nula, nula. Mezitím, se pes dává do radostného pohybu, že by si mohli hrát. Zdůrazňuju informaci o hárání, očekávám aspoň teď nějaký to zrychlení. Opět nula, nula, nula. Mám zatnutý čelisti, Tali se snažím navést pozorností na sebe, jinak se mi bude na obojku škrtit. Zadaří se, paní jsem neřekla nic, nemohla jsem, nebyla bych slušná.

Jdeme k Talibufetu, máme tam nějakou práci, pak se přesuneme k rybníčkům, hrajeme si s uzlem a Talinka sama najde párek holubů a pustíme se do trénování klidu u ptactva. Z louky se k nám řítí dva psi, resp. feny teda. Majitelka telefonuje. A je jí fučík - a ani bych nepočítala s tím, že by to někoho zajímalo - že tam trénujeme, ač to musí vidět, tak naivní už dávno nejsem. Ale co by jí fučík nemuselo být, je skutečnost, že její dvě feny nás víc než otravují. I když v dobrém. Nabíhají na Tali, která je na vodítku a chtějí si hrát. A já ji volnost ke hře teď nemůžu dát. Vede to opět k tomu, že volám do prostoru. Žádám ať si feny zajistí. A opět, opět marně. Trpělivost s lidmi mi už fakt dochází, takže přidám na intenzitě hlasu a ještě pořád slušně žádám o to, aby si zajistila svoje psy, kteří nás otravují. Nic. Ignorantka kráčí volným krokem a dál si telefonuje. To už bouchnou saze a já na ni křičím, že díky její

neschopnosti, hovadství a neohleduplnosti, se mi tady škrtí pes. Na vteřinu opustí telefon a odvětlí, že si přece pro ty psy JDE. Po hlasité žádosti, ať laskavě ale zrychlí, mi odvětlí, že ona nemůže, protože má nemocné koleno. PROČ proboha, někdo, kdo nemůže udělat rychlejší krok, než udělá šnek a má naprosto neovladatelné psy, které tedy nemůže ani v případě nouze rychle odchytit, má ty psy hergot navolno!!!!!!

Jsem fakt jediná v našem okolí, kdo se snaží chovat zodpovědně??? No já vim, že nejsem jediná, vim to, aleeeeeeeeeeee proč nás je sakra tak málo!!!